

College van beroep voor de examens

U2020/03820/MIC
CBE 2020-061

Verzonden: 29 mei 2020

Zaak 2020-061

Datum uitspraak: 13 mei 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Overeenkomstenrecht (RS0002), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 29 februari 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (5) op 5 februari 2020 voor het tentamen van de cursus Overeenkomstenrecht (RS0002) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 14 maart 2020.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 13 mei 2020 te Heerlen. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante is telefonisch gehoord. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en de heer mr. dr. B.D. van der Velden, examiner van de onderhavige cursus virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Overeenkomstenrecht (RS0002), in het bijzonder tegen de vragen 1D, 2, 3A en 3B. Met betrekking tot deze vragen is appellante van mening dat zij in haar antwoord elementen noemt die ook worden genoemd in het antwoordmodel, maar waarvoor zij geen punten toegekend heeft gekregen. Met betrekking tot vraag 1D heeft appellante twee (2) punten toegekend gekregen voor de beantwoording van deze vraag. Appellante is van mening dat zij alle elementen zoals deze zijn opgenomen in het antwoordmodel heeft benoemd. Appellante is van mening dat het volledige aantal van zes (6) punten toegekend moet worden. Met betrekking tot vraag 2 heeft appellante vier (4) punten toegekend gekregen. Appellante is van mening dat zij, onder verwijzing naar het antwoordmodel, in aanmerking komt voor het maximale aantal van tien (10) punten. Appellante betoogt dat zij van mening is dat de examiner de opdracht erg streng heeft nagekeken. Tijdens de zitting licht appellante toe dat zij haar beroep wenst te handhaven, maar dat zij tijdens de zitting niet meer wenst in te gaan op deze vraag. Appellante geeft aan dat zij het

antwoord van de examiner kon volgen.

Met betrekking tot vraag 3A heeft appellante zes (6) punten toegekend gekregen voor de beantwoording van deze vraag. Appellante is van mening, onder verwijzing naar het antwoordmodel, dat zij in aanmerking komt voor het maximale aantal van twaalf (12) punten. Ze betoogt dat het door haar gegeven antwoord nagenoeg overeenkomt met het antwoordmodel. Appellante licht toe dat zij in verwarring is gebracht door de vraagstelling (en/of), waarbij appellante dit heeft geïnterpreteerd als zijnde dat ze slechts één van de twee opties diende uit te werken.

Met betrekking tot vraag 3B heeft appellante vijf (5) punten toegekend gekregen voor de beantwoording van deze vraag. Appellante is van mening, onder verwijzing naar het antwoordmodel, dat zij in aanmerking komt voor een totaal van zes (6) punten. Appellante betoogt dat haar conclusie juist is en bovendien vollediger dan het antwoordmodel.

3. In zijn algemeenheid betoogt appellante dat zij heeft laten zien dat zij de stof voldoende beheerst en de casus kan oplossen aan de hand van het oplosmodel. Daarnaast merkt zij op dat andere examinatoren mogelijk soepeler beoordelen.
4. De examiner heeft met betrekking tot vraag 1D in zijn schriftelijk verweer toegelicht waarom hij van mening is dat de toekenning van het aantal punten gerechtvaardigd is. Appellante noemt ten onrechte dat er ontbinding van het beoogde rechtsgevolg zou intreden. Daarnaast noemt appellante niet dat het moet gaan over een toekomstige zekere gebeurtenis.
De examiner heeft met betrekking tot vraag 2 in zijn schriftelijk verweer toegelicht waarom appellante slechts in aanmerking komt voor vier (4) punten. Appellante is bij de beantwoording onder meer niet ingegaan op de rechtsregels zoals deze volgen uit het Baris-Riezenkamp-arrest.
Met betrekking tot vraag 3A heeft de examiner in zijn schriftelijk verweer toegelicht dat appellante bij de beantwoording van de vraag niet in is gegaan op de mogelijkheid om Winston aansprakelijk te stellen. Appellante heeft slechts de mogelijke aansprakelijkheid van Car Pazio BV uitgewerkt. Daarnaast noemt zij een onjuist arrest.
Met betrekking tot vraag 3B heeft de examiner in zijn schriftelijk verweer toegelicht dat appellante er ten onrechte vanuit gaat dat het 'de tijd geven' zonder daarbij een uitdrukkelijk tijdstip te noemen, gezien kan worden als het geven van een termijn.
5. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig examenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examiner. Dit brengt mee dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
6. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
7. Bij de waardering van tentamenopdrachten geldt verder nog dat de oordelen van redelijk denkende personen uiteraard binnen zekere grenzen kunnen uiteenlopen, zonder dat daarbij kan worden gezegd dat die oordelen zelf onredelijk zouden zijn.
8. Het College overweegt dat appellante een totaal aantal van 49 punten heeft behaald, hetgeen heeft geleid tot het cijfer 5. Bij een totaalaantal van 55 punten, krijgt appellante het cijfer 6.
9. Met betrekking tot vraag 1D overweegt het College dat het aannemelijk voorkomt dat de examiner een onderdeel in de beoordeling gemist heeft. Het College heeft het antwoordmodel, het antwoord van appellante en het verweerschrift naast elkaar gelegd, waarbij de indruk is ontstaan dat een element in het antwoord over het hoofd is gezien, waar geen waardering voor is gegeven en waardoor niet uitgesloten kan worden dat appellante hiervoor ten onrechte één of enkele punten mist. Toch leidt dit niet tot een gegrond beroep. Dat is omdat, zoals uit het onderstaande zal volgen, het College de beoordeling van de overige vragen niet kennelijk onredelijk acht en omdat, zelfs al zou appellante het maximale aantal punten voor deze vraag krijgen, dit nog steeds niet kan leiden tot een hoger cijfer (het cijfer 6).
10. Met betrekking tot vraag 2 kan de examiner gevolgd worden in diens verweer dat onderdelen van het antwoordmodel niet zijn uitgewerkt en dat appellante onder meer niet heeft opgemerkt dat de rechtsregels zoals deze volgen uit het arrest Baris-Riezenkamp toegepast dienen te worden op de casus. Het College acht de toekenning van het aantal punten niet onredelijk.
Met betrekking tot vraag 3A overweegt het College dat de examiner gevolgd kan worden in diens verweer dat appellante een deel van de casus niet heeft uitgewerkt. Het College overweegt dat zij de

vraagstelling (en/of) niet ongebruikelijk noch onredelijk acht. Het College acht de toekenning van het aantal punten niet onredelijk.

Met betrekking tot vraag 3B overweegt het College dat verweerder gevolgd kan worden in diens verweer dat appellante ten onrechte uitgaat van een termijnstelling. Het College acht de toekenning van het aantal punten niet onredelijk.

11. Het voorgaande mede in aanmerking genomen, acht het College, in het kader van de terughoudende toets die hem toekomt, de toekenning van het aantal punten wegens het niet benoemen van alle relevante rechtsfeiten en het ontbreken van een juiste toepassing op de casus redelijk. Dat geldt ook voor de beoordeling waar uitwerkingen zijn gegeven op basis van verkeerde wetsartikelen en het niet benoemen van relevante elementen.
12. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en dr. C.J. Gelderman en H.C.E. Pepels, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 13 mei 2020.

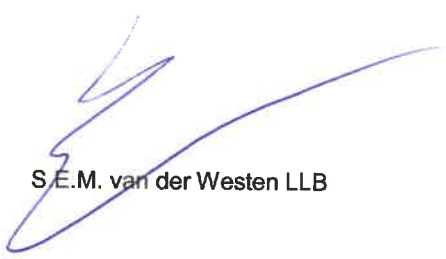
w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

